Afdeling BOR

Integraal Veiligheidsbeleid 2027 - 2030 gemeente Nieuwkoop

Versie:	Versie 1.0
Status:	Definitief
Kenmerk:	579144

nieuwkoop

nieuwkoop.nl

INHOUDSOPGAVE

1 Nieuwkoop veilig in 2030 – ambitie, prioriteiten en uitgangspunten 4

1.1 samenvatting en centrale koers 4

1.2 Aanleiding en terugblik 4

1.3 Leeswijzer 5

2 Waarom deze keuzes? – kort veiligheidsbeeld 6

2.1 Wat zien we? 6

2.2 Wat betekent dit voor de koers? 8

3 Hoe werken we? – samen, zichtbaar, informatiegestuurd en flexibel 9

3.1 We werken samen 9

3.2 We zijn zichtbaar 9

3.3 We werken informatiegestuurd 9

3.4 We zijn flexibel 9

4 Vier prioriteiten 10

4.1 Ondermijning 10

4.1.1 Wat zien we? 10

4.1.2 Wat willen we in 2030 bereikt hebben? 11

4.1.3 Wat gaan we doen? 11

4.1.4 Hoe weten we of we op koers liggen? 11

4.1.5 Mensenhandel en uitbuiting. 11

4.1.6 Wat willen we in 2030 bereikt hebben? 12

4.1.7 Wat gaan we doen? 12

4.2 Jeugd & Veiligheid 13

4.2.1 Wat zien we? 13

4.2.2 Wat willen we in 2030 bereikt hebben? 13

4.2.3 Wat gaan we doen? 13

4.2.4 Hoe weten we of we op koers liggen? 13

4.3 Zorg & Veiligheid 13

4.3.1 Wat zien we? 13

4.3.2 Wat willen we in 2030 bereikt hebben? 14

4.3.3 Wat gaan we doen? 14

4.3.4 Hoe weten we of we op koers liggen? 14

4.4 Leefbaarheid & Overlast 14

4.4.1 Wat zien we? 14

4.4.2 Wat willen we in 2030 bereikt hebben? 15

4.4.3 Wat gaan we doen? 15

5 Ontwikkelingen waarop we voorbereid zijn 16
5.1 Maatschappelijke spanningen 16
5.1.1 Wat zien we? 16
5.1.2 Wat willen we in 2030 bereikt hebben? 16
5.1.3 Wat gaan we doen? 16
5.2 Digitale veiligheid 16
5.2.1 Wat zien we? 16
5.2.2 Wat willen we in 2030 bereikt hebben? 17
5.2.3 Wat gaan we doen? 17
6 Uitvoering en sturing 18
6.1 Bestuurlijke en ambtelijke sturing 18
6.2 Jaarplan en uitvoering 18
6.3 Monitoring en bijsturing 18
6.4 Samenhang en samenwerking 18
6.5 Capaciteit 18

1 NIEUWKOOP VEILIG IN 2030 – AMBITIE, PRIORITEITEN EN UITGANGSPUNTEN

1.1 SAMENVATTING EN CENTRALE KOERS

Nieuwkoop is en blijft een relatief veilige plattelandsgemeente. Tegelijkertijd verandert het veiligheidsbeeld. Traditionele vormen van criminaliteit staan naast een groei van sociale problematiek, jeugdoverlast, digitale criminaliteit en complexe zorg- en veiligheidsvraagstukken. Ook ondermijnende criminaliteit blijft een aandachtspunt. Dit vraagt om een veiligheidsbeleid dat duidelijk richting geeft, maar ruimte laat om in te spelen op ontwikkelingen die zich gedurende de beleidsperiode voordoen.
Het Integraal Veiligheidsbeleid 2027–2030 (IVB) geeft de strategische koers voor de komende vier jaar. Het maakt duidelijk waar Nieuwkoop extra aandacht aan geeft, welke maatschappelijke resultaten we in 2030 willen bereiken en hoe we daarop sturen. De gemeente voert hierbij regie en werkt samen met inwoners, ondernemers, maatschappelijke organisaties en veiligheids- en ketenpartners.
Onze centrale ambitie voor 2030 is:
Nieuwkoop is in 2030 een veilige, weerbare en leefbare gemeente, waarin inwoners, ondernemers en bezoekers zich veilig voelen, risico's vroeg worden herkend en gemeente en partners gezamenlijk en zichtbaar optreden wanneer de veiligheid of leefbaarheid onder druk staat.

Om deze ambitie te realiseren, leggen we de komende vier jaar de prioriteit bij vier thema's:

- Ondermijning
- Jeugd & Veiligheid
- Zorg & Veiligheid
- Leefbaarheid & Overlast

De vier prioriteiten zijn niet los van elkaar te zien. Juist op de raakvlakken – bijvoorbeeld tussen jeugd, zorg en criminaliteit of tussen leefbaarheid en ondermijning – is een integrale aanpak noodzakelijk.

Bij de uitvoering hanteren we vier uitgangspunten:

- We werken samen.
- We zijn zichtbaar.
- We werken informatiegestuurd.
- We zijn flexibel.

De prioriteiten bepalen waar we de komende jaren extra aandacht aan geven. De uitgangspunten bepalen hoe we dat doen. Overige veiligheidsthema's blijven onderdeel van de reguliere veiligheidsinzet.

1.2 AANLEIDING EN TERUGBLIK

Iedere vier jaar bepalen we onze veiligheidsambities in het Integraal Veiligheidsbeleid. Het IVB is een strategisch beleidsdocument waarmee de gemeente richting geeft aan het lokale veiligheidsbeleid. Het benoemt prioriteiten, maatschappelijke doelen en uitgangspunten en beschrijft op hoofdlijnen de aanpak. Het nieuwe IVB is de opvolger van het Veiligheids- en Handhavingsbeleid 2023–2026. De uitvoerings- en handhavingstaken zijn voor de nieuwe beleidsperiode ondergebracht in de Uitvoerings- en Handhavingsstrategie 2027–2030.

De afgelopen beleidsperiode zijn belangrijke stappen gezet. De aanpak van ondermijning is regionaal en lokaal beter geborgd, de lokale Ondermijningstafel is actiever geworden en bestuurlijke instrumenten, waaronder Bibob, hebben een prominentere plaats gekregen. Ook is de verbinding tussen zorg en veiligheid verder ontwikkeld. Samenwerking met zorgprofessionals, veiligheidspartners, woningcorporaties en maatschappelijke organisaties heeft bijgedragen aan het eerder signaleren en integraal aanpakken van problematiek.

Tegelijkertijd is gebleken dat niet alle onderdelen uit de vorige beleidsperiode volledig zijn uitgevoerd. Daarnaast was het vorige beleid breed en bevatte het onderdelen die beter thuishoren in uitvoerings- en handhavingsbeleid. Daarom kiest dit IVB voor een scherpere strategische focus op vier prioriteiten en voor een duidelijker onderscheid tussen maatschappelijke resultaten, uitvoering en monitoring.

1.3 LEESWIJZER

Na deze koers volgt in hoofdstuk 2 het veiligheidsbeeld dat de gemaakte keuzes onderbouwt. Hoofdstuk 3 beschrijft de manier waarop Nieuwkoop werkt: samen, zichtbaar, informatiegestuurd en flexibel. Hoofdstuk 4 werkt de vier prioriteiten uit volgens een vaste opbouw. Hoofdstuk 5 beschrijft twee ontwikkelingen waarop de gemeente voorbereid wil zijn: maatschappelijk ongenoegen en digitale veiligheid. Hoofdstuk 6 beschrijft de uitvoering, bestuurlijke en ambtelijke sturing, samenwerking en monitoring. Detailcijfers en uitvoeringstabellen zijn opgenomen in de bijlage.

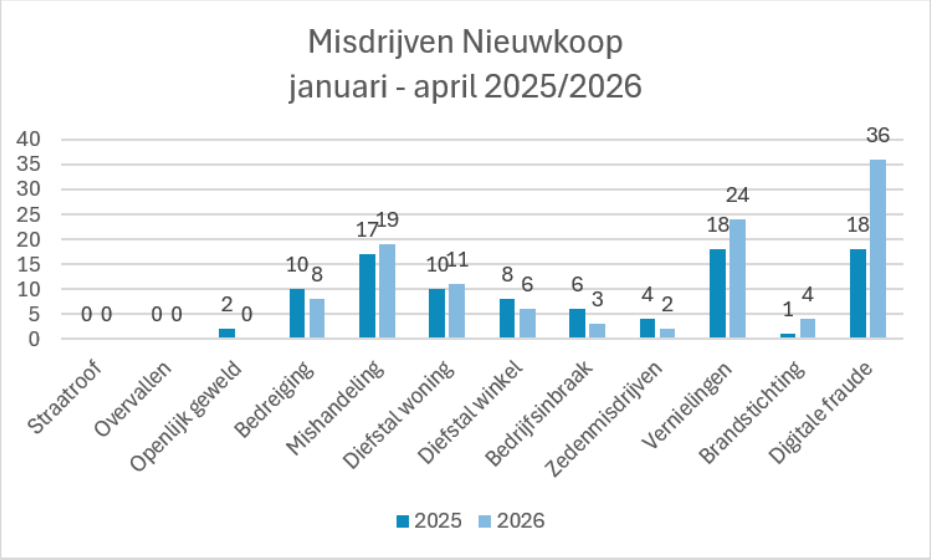
De koers voor 2027–2030 is daarmee nadrukkelijk gericht op preventie waar dat kan en op stevig optreden waar dat nodig is. Preventie betekent niet dat de gemeente alleen inzet op voorlichting of bewustwording. Het betekent ook dat signalen vroeg worden opgepakt, dat partners elkaar weten te vinden en dat beschikbare bestuurlijke en handhavingsinstrumenten tijdig worden ingezet. Repressie blijft noodzakelijk wanneer grenzen worden overschreden, de openbare orde wordt bedreigd of hardnekkige problematiek niet op een andere manier kan worden beëindigd.

De gemeente kijkt daarbij niet alleen naar afzonderlijke incidenten. De vraag is steeds welke ontwikkeling achter meldingen en incidenten zichtbaar wordt, welke gebieden of groepen extra aandacht nodig hebben en welke combinatie van zorg, preventie, toezicht, handhaving en bestuurlijke maatregelen het meeste effect heeft. Deze manier van kijken sluit aan bij de informatiegestuurde werkwijze en maakt het mogelijk om de inzet gedurende de beleidsperiode aan te passen.

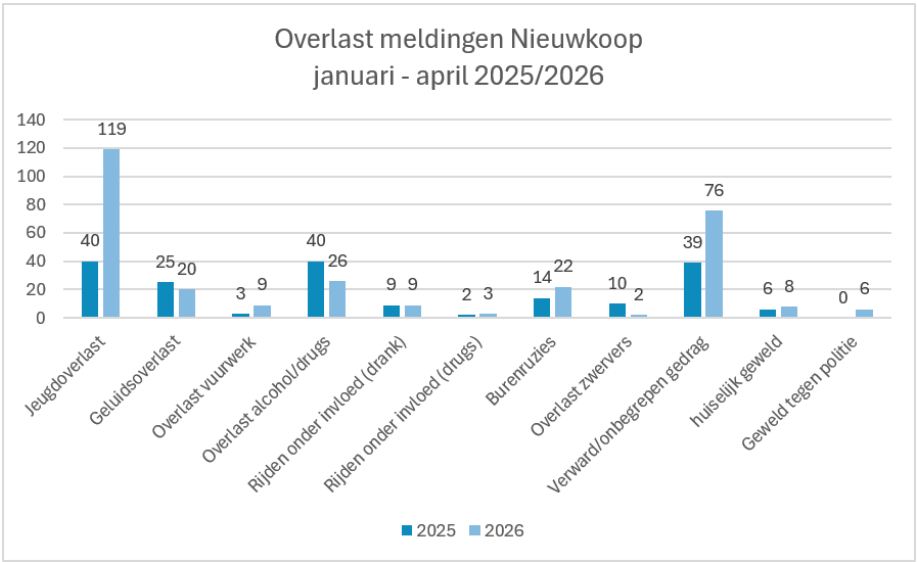
2 WAAROM DEZE KEUZES? – KORT VEILIGHEIDSBEELD

2.1 WAT ZIEN WE?

Aan dit beleidskader ligt een veiligheidsanalyse ten grondslag waarin objectieve gegevens, zoals politiecijfers en gemeentelijke meldingen, zijn gecombineerd met signalen van inwoners, ondernemers en ketenpartners. Het beeld is gemengd. In de eerste vier maanden van 2026 waren er 237 misdrijven, tegenover 204 in dezelfde periode van 2025. De stijging is vooral zichtbaar bij mishandelingen, vernielingen, brandstichting en digitale criminaliteit zoals online fraude. Tegelijkertijd daalden onder meer openlijk geweld, winkeldiefstal en bedrijfsinbraken. Straatroven en overvallen komen in Nieuwkoop niet of nauwelijks voor.



Naast criminaliteit zien we een sterke toename van sociale problematiek en overlast. Jeugdoverlast en burenruzies vallen op, evenals meldingen over mensen met verward of onbegrepen gedrag. Daarmee verschuift het accent in het veiligheidsbeleid deels van traditionele criminaliteitsbestrijding naar het behouden van leefbaarheid en sociale veiligheid.



Ondermijning blijft daarbij een aandachtspunt. Drugsproductie en -handel, witwassen en vormen van uitbuiting kunnen ook in Nieuwkoop voorkomen. De aard en omvang zijn moeilijk exact vast te stellen omdat ondermijnende criminaliteit vaak verborgen blijft. Juist daarom zijn een actuele informatiepositie, bestuurlijke weerbaarheid en samenwerking met partners van belang.

Per kern verschillen de aandachtspunten. Jeugdgroepen, digitale criminaliteit, zorgmeldingen en verkeersveiligheid vragen op verschillende plekken in de gemeente om aandacht. Het beeld per kern blijft daarom een belangrijk onderdeel van de informatiegestuurde uitvoering en wordt waar nodig vertaald naar gebiedsgerichte inzet.

Aandachtspunten per kern

NIEUWKOOP	TER AAR	NIEUWVEEN	NOORDEN	ZEVENHOVEN	WOERDENSE VERLAAT EN VROUWENAKKER
BELANGRIJKSTE AANDACHTSPUNTEN	**BELANGRIJKSTE AANDACHTSPUNTEN**	**BELANGRIJKSTE AANDACHTSPUNTEN**	**BELANGRIJKSTE AANDACHTSPUNTEN**	**BELANGRIJKSTE AANDACHTSPUNTEN**	**BELANGRIJKSTE AANDACHTSPUNTEN**
• Jeugdoverlast • Burenruzies • Vernielingen • Alcohol en vuurwerk	• Jeugdoverlast • Geluidsoverlast • Alcohol/drugsmeldingen • Verkeersincidenten	• Alcohol/drugsmeldingen • Burenruzies • Jeugdoverlast	• Verkeersincidenten • Overlastmeldingen • Digitale criminaliteit	• Verkeersmeldingen • Burenruzies • Jeugdoverlast	• Woninginbraak • Verkeersveiligheid • Ondermijning in het buitengebied
Nieuwkoop blijft de kern met de meeste sociale druk en jeugdproblematiek. De verwachting is meer meldingen in de openbare ruimte, meer druk op boa's en meer inzet nodig op jongerenwerk.	Ter Aar blijft een kern waar leefbaarheid en sociale overlast centraal staan. Extra aandacht blijft nodig rondom winkelgebieden en verkeer.	De verwachting is een stabiel veiligheidsbeeld, maar met meer sociale spanningen.	De verwachting is dat verkeer en recreatiedruk meer invloed gaan krijgen op leefbaarheid.	De verwachting is een stabiele kern met incidentele pieken in overlast.	Geen aanvullingen.

2.2 WAT BETEKENT DIT VOOR DE KOERS?

Het veiligheidsbeeld vraagt niet om een veiligheidsbeleid dat alle onderwerpen even zwaar behandelt. Het vraagt om scherpe keuzes én voldoende flexibiliteit. De vier prioriteiten sluiten aan bij de belangrijkste ontwikkelingen en bij de onderwerpen waarop de gemeente, samen met haar partners, daadwerkelijk invloed kan uitoefenen.

De keuzes sluiten daarnaast aan op bovenlokale kaders en samenwerkingsverbanden, waaronder het Regionaal Bestuurlijk Overleg, het Districtscollege, de Landelijke agenda Zorg en Veiligheid 2025, het Regionaal Samenwerkingsverband Integrale Veiligheid, het Regionaal Risicoprofiel, het Zorg- en Veiligheidshuis Hollands Midden en het RIEC Meerjarenplan.

Detailcijfers, de uitgebreide beschrijving van de gemeentelijke controles en het beeld per kern zijn opgenomen in de bijlage. Daarmee blijft de hoofdtekst gericht op de strategische koers.

3 HOE WERKEN WE? – SAMEN, ZICHTBAAR, INFORMATIEGESTUURD EN FLEXIBEL

3.1 WE WERKEN SAMEN

Veiligheidsproblemen zijn vaak te complex om door één organisatie te worden opgelost. Daarom verbinden we interne disciplines, zoals het sociaal domein, jeugdwerk, toezicht en handhaving, met externe partners zoals politie, Openbaar Ministerie, veiligheidsregio, omgevingsdienst, woningcorporaties, maatschappelijke organisaties, inwoners en ondernemers. De gemeente voert regie: zij verbindt, initieert, inspireert, voert uit en bewaakt.

3.2 WE ZIJN ZICHTBAAR

We richten onze inzet op wat buiten speelt en impact heeft op inwoners. BOA's en toezichthouders zijn belangrijke ogen en oren van de gemeente. Zichtbaarheid draagt bij aan aanspreekbaarheid, signalering en het veiligheidsgevoel. Waar mogelijk zetten we capaciteit gebiedsgericht en preventief in, op plaatsen en momenten waar de problematiek het grootst is.

3.3 WE WERKEN INFORMATIEGESTUURD

Een goede informatiepositie is essentieel voor regie op veiligheid. Binnen de wettelijke kaders brengen we informatie en signalen samen, analyseren we ontwikkelingen en delen we relevante informatie met partners. Daarmee kunnen we beter prioriteren, gerichter interveniëren en nieuwe risico's eerder herkennen.

3.4 WE ZIJN FLEXIBEL

Het veiligheidsdomein is dynamisch. Nieuwe vormen van criminaliteit, maatschappelijke ontwikkelingen of lokale incidenten kunnen gedurende de beleidsperiode tot andere prioriteiten leiden. Het IVB geeft daarom richting, maar is geen statisch uitvoeringsprogramma. Jaarlijks wordt bepaald welke inzet nodig is om de beleidsdoelen te realiseren.

De vier prioriteiten vormen samen één veiligheidsaanpak. Ondermijning kan bijvoorbeeld raken aan jeugdcriminaliteit, zorgfraude of kwetsbare locaties. Jeugdproblematiek kan samenhangen met zorg, leefbaarheid en de aanwas van criminele netwerken. Ook digitale criminaliteit kan binnen meerdere prioriteiten een rol spelen. Daarom werken we niet vanuit afzonderlijke 'kokers', maar zoeken we steeds naar de samenhang tussen signalen, oorzaken en mogelijke interventies.

De prioriteiten geven richting aan de extra inzet. Zij betekenen niet dat ieder jaar op ieder onderwerp dezelfde activiteiten worden uitgevoerd. Het jaarlijkse uitvoeringsplan maakt op basis van het actuele veiligheidsbeeld de vertaalslag naar concrete acties, capaciteit en partners. Daarmee kan de gemeente inspelen op nieuwe ontwikkelingen zonder de strategische koers uit het IVB los te laten.

4 VIER PRIORITEITEN

Voor iedere prioriteit hanteren we dezelfde vier vragen. Daarmee maken we onderscheid tussen het veiligheidsbeeld, de gewenste maatschappelijke situatie in 2030, de activiteiten die daarvoor nodig zijn en de manier waarop we jaarlijks bepalen of we op koers liggen.
Dit alles heeft geleid tot de volgende vier hoofdthema's.

Het betreft:

- Ondermijning
- Jeugd & Veiligheid
- Zorg & Veiligheid
- Leefbaarheid & Overlast

Deze thema's vinden we voor de komende vier jaar het meest belangrijk en hier gaan we extra aandacht aan besteden qua inzet en capaciteit. Dit wil echter niet zeggen dat er geen oog is voor overige veiligheidsthema's. Naast deze speerpunten zetten we ook (nog) in op onze reguliere veiligheidsinzet.

Het gaat dan om inzet op de volgende onderwerpen:

- het terugdringen van High Impact Crimes (HIC);
- veilig ondernemen (veilige winkelgebieden en bedrijventerreinen);
- fysieke veiligheid: crisisbeheersing en rampenbestrijding, externe veiligheid/risico's gevaarlijke stoffen, conventionele explosieven, veilige jaarwisseling en een goed functionerende veiligheidsregio;
- mensenhandel;
- informatieveiligheid & privacy;
- veilige publieke taak;
- ambtelijke en bestuurlijke integriteit.

4.1 ONDERMIJNING

4.1.1 WAT ZIEN WE?

Ondermijnende criminaliteit ontstaat waar de onderwereld gebruikmaakt van legale structuren en voorzieningen. Voorbeelden zijn drugshandel en -productie, witwassen, mensenhandel, arbeidsuitbuiting en zorgfraude. Kwetsbare gebieden en sectoren, zoals het buitengebied, bedrijventerreinen en bedrijfspanden, verdienen bijzondere aandacht. De gemeente heeft de afgelopen jaren haar aanpak versterkt, maar nieuwe fenomenen en kwetsbare locaties kunnen zich blijven voordoen.



4.1.2 WAT WILLEN WE IN 2030 BEREIKT HEBBEN?

WAT WILLEN WE IN 2030 BEREIKT HEBBEN?

- Beter en actueler zicht op ondermijnende criminaliteit, kwetsbare locaties, sectoren en netwerken.
- De organisatie, inwoners en ondernemers zijn weerbaarder; signalen worden beter herkend en gemeld.
- Criminelen kunnen minder gebruikmaken van gemeentelijke voorzieningen, vergunningen, vastgoed en andere legale structuren.
- Ondermijnende activiteiten worden zoveel mogelijk voorkomen, verstoord en beëindigd door een gezamenlijke bestuurlijke en strafrechtelijke aanpak.

4.1.3 WAT GAAN WE DOEN?

WAT GAAN WE DOEN?

- We versterken de bewustwording en meldingsbereidheid binnen de gemeentelijke organisatie, bij bestuur en bij inwoners en ondernemers, met bijzondere aandacht voor ondernemersverenigingen.
- We versterken de informatiepositie door relevante interne en externe informatie binnen de wettelijke kaders samen te brengen en te analyseren.
- We zetten integrale controles en bestuurlijke interventies in op risicolocaties en bij signalen van ondermijning.
- We gebruiken beschikbare bestuurlijke instrumenten, waaronder de Wet Bibob, Opiumwet en APV.
- We versterken de samenwerking met politie, OM, RIEC, Omgevingsdienst, Belastingdienst en andere partners.

4.1.4 HOE WETEN WE OF WE OP KOERS LIGGEN?

Jaarlijks beoordelen we in het uitvoeringsplan en de monitoring onder meer de ontwikkeling van het informatiebeeld, het aantal en de aard van signalen, integrale controles, ingezette bestuurlijke instrumenten en de opvolging van casuïstiek.

4.1.5 MENSENHANDEL EN UITBUITING.

Mensenhandel is een ernstige vorm van ondermijnende criminaliteit waarbij mensen onder dwang, misleiding of misbruik van een kwetsbare positie worden uitgebuit. Mensenhandel kan plaatsvinden binnen zowel de illegale als de legale economie en maakt daarbij regelmatig gebruik van bestaande structuren, zoals woningen, bedrijven, arbeidsrelaties en voorzieningen. Binnen mensenhandel

onderscheiden we drie vormen: seksuele uitbuiting, arbeidsuitbuiting en criminele uitbuiting. Bij seksuele uitbuiting wordt iemand gedwongen of onder druk gebracht om seksuele diensten te verrichten. Bij arbeidsuitbuiting gaat het om uitbuiting van personen in een arbeidsrelatie, bijvoorbeeld door ernstige onderbetaling, zeer slechte arbeidsomstandigheden, lange werktijden, bedreiging of het onthouden van vrijheid. Bij criminele uitbuiting wordt iemand ertoe gebracht strafbare feiten te plegen, bijvoorbeeld drugshandel, diefstal of andere vormen van criminaliteit.

De gemeente Nieuwkoop conformeert zich aan het regionale beleid mensenhandel van het Regionaal Samenwerkingsverband Integrale Veiligheid (RSIV). De burgemeester is portefeuillehouder mensenhandel en heeft vanuit deze verantwoordelijkheid een belangrijke rol in de bestuurlijke aanpak en de samenwerking met regionale en lokale partners.

De gemeentelijke inzet is gericht op het voorkomen, herkennen en aanpakken van mensenhandel. We vergroten de bewustwording en meldingsbereidheid binnen de gemeentelijke organisatie, zodat medewerkers signalen van mogelijke uitbuiting tijdig herkennen en weten waar zij deze kunnen melden. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om signalen zoals personen die onder druk worden gehouden, ongebruikelijke woon- en werkomstandigheden, een groot aantal personen op een adres, afhankelijkheid van een werkgever of verhuurder, het ontbreken van eigen documenten of aanwijzingen dat iemand geen vrije beschikking heeft over zijn of haar inkomen.

Daarnaast werken we samen met onder meer de politie, het Openbaar Ministerie, zorg- en maatschappelijke partners en andere betrokken organisaties. In deze samenwerking worden signalen, binnen de daarvoor geldende wettelijke kaders, gedeeld en beoordeeld en wordt bepaald welke interventie passend is. Waar mogelijk en noodzakelijk zet de gemeente haar bestuurlijke instrumenten in, bijvoorbeeld op het gebied van toezicht en handhaving, vergunningverlening, openbare orde en veiligheid en de aanpak van misstanden in woningen of bedrijven.

Door signalering, preventie, bewustwording, informatie-uitwisseling en een gezamenlijke bestuurlijke en strafrechtelijke aanpak willen we de ruimte voor mensenhandel en uitbuiting verkleinen en voorkomen dat kwetsbare personen slachtoffer worden.

4.1.6 WAT WILLEN WE IN 2030 BEREIKT HEBBEN?

WAT WILLEN WE IN 2030 BEREIKT HEBBEN?

- Eerdere herkenning en effectieve aanpak van mensenhandel en uitbuiting, waarbij signalen binnen de gemeentelijke organisatie en bij samenwerkingspartners tijdig worden herkend en gemeld en gemeente, politie, Openbaar Ministerie en zorg- en maatschappelijke partners effectief samenwerken bij de beoordeling en aanpak van signalen.

4.1.7 WAT GAAN WE DOEN?

WAT GAAN WE DOEN?

- Vergroten van de bewustwording en signalerings- en meldingsbereidheid binnen de gemeentelijke organisatie, zodat medewerkers signalen van mensenhandel en uitbuiting tijdig herkennen en weten waar zij deze kunnen melden.
- Versterken van de samenwerking en informatie-uitwisseling met lokale en regionale partners, zodat signalen gezamenlijk worden beoordeeld en waar nodig passende bestuurlijke of strafrechtelijke interventies worden ingezet.

4.2 JEUGD & VEILIGHEID

4.2.1 WAT ZIEN WE?

Jeugdoverlast, alcohol- en drugsgebruik en risicogedrag zijn belangrijke aandachtspunten. Jongeren die overlast veroorzaken of met criminaliteit in aanraking komen kunnen zowel dader als slachtoffer zijn. Kwetsbaarheid thuis, op school of in de vrije tijd kan het risico op verder afglijden vergroten. Dit vraagt om een integrale, groeps- en persoonsgerichte aanpak met een sterke verbinding tussen jeugd, zorg en veiligheid.

4.2.2 WAT WILLEN WE IN 2030 BEREIKT HEBBEN?

WAT WILLEN WE IN 2030 BEREIKT HEBBEN?

- Jongeren groeien veilig en gezond op, zonder overlast of criminaliteit te veroorzaken of daarvan slachtoffer te worden.
- Jeugdoverlast en risicogedrag worden vroeg gesignaleerd en teruggedrongen; extra aandacht is er voor alcohol en drugs.
- Kwetsbare jongeren glijden zo min mogelijk af van risicogedrag en overlast naar georganiseerde criminaliteit.

4.2.3 WAT GAAN WE DOEN?

WAT GAAN WE DOEN?

- We monitoren jeugdgroepen, locaties en ontwikkelingen periodiek met partners en stellen de aanpak waar nodig bij.
- We versterken preventie en vroegsignalering en zetten bij escalatie een passende groeps- en persoonsgerichte aanpak in.
- We versterken de verbinding tussen jeugd, onderwijs, sociaal domein, zorg, politie en justitiële partners.
- We geven extra aandacht aan alcohol- en drugspreventie, samen met onder meer Halt, GGD, onderwijs, jongerenwerk, horeca, sportverenigingen en evenementenorganisatoren.
- We blijven passende en veilige ontmoetingsplekken voor jongeren betrekken bij onze aanpak.

4.2.4 HOE WETEN WE OF WE OP KOERS LIGGEN?

Jaarlijks volgen we onder meer de ontwikkeling van jeugdoverlast, risicogedrag, jeugdgroepen en alcohol- en drugsgerelateerde signalen. In het uitvoeringsplan worden concrete indicatoren en acties opgenomen, zodat tijdig kan worden bijgestuurd.

4.3 ZORG & VEILIGHEID

4.3.1 WAT ZIEN WE?

Een deel van de inwoners is kwetsbaar en heeft ondersteuning nodig. Meervoudige problematiek kan leiden tot overlast, slachtofferschap of daderschap. Voorbeelden zijn risicojeugd, mensen met een licht verstandelijke beperking, ex-gedetineerden en personen met verward of onbegrepen gedrag. Ook woonoverlast, huiselijk geweld, digitale fraude en sociale veiligheid vragen om verbinding tussen zorg en veiligheid.

4.3.2 WAT WILLEN WE IN 2030 BEREIKT HEBBEN?

WAT WILLEN WE IN 2030 BEREIKT HEBBEN?
• Problemen bij kwetsbare inwoners worden eerder gesignaleerd en aangepakt; escalatie en ernstige overlast worden zoveel mogelijk voorkomen.
• Bij complexe, domeinoverstijgende problematiek is er één samenhangende aanpak en is duidelijk wie de regie voert.
• Het risico wordt beperkt dat kwetsbare inwoners slachtoffer of dader worden van criminaliteit, uitbuiting, fraude of ernstige overlast.

4.3.3 WAT GAAN WE DOEN?

WAT GAAN WE DOEN?
• We ontwikkelen de samenwerking met het Zorg- en Veiligheidshuis en de structuur van casusoverleggen verder.
• We benutten laagdrempelige meld- en signaleringsmogelijkheden en zorgen voor adequate registratie en opvolging.
• We zetten de samenwerking met woningcorporaties en maatschappelijke ketenpartners voort en versterken deze.
• We zetten integrale casusregie en vroegsignalering vanuit zorg en toezicht in bij multiproblematiek.
• We houden bijzondere aandacht voor kwetsbare inwoners en risico's op fraude, uitbuiting en sociale onveiligheid.

4.3.4 HOE WETEN WE OF WE OP KOERS LIGGEN?

Jaarlijks beoordelen we de werking van de integrale casusaanpak, de tijdigheid van signalering en de opvolging van complexe zorg- en veiligheidsvraagstukken. De uitvoeringsplannen bevatten de concrete indicatoren en afspraken.

4.4 LEEFBAARHEID & OVERLAST

4.4.1 WAT ZIEN WE?

Overlast heeft verschillende verschijningsvormen, zoals geluidsoverlast, verloedering, vervuiling, intimiderend gedrag, brandgevaar, onbegrepen gedrag en drugsoverlast. De ervaren ernst verschilt per inwoner en gebied. Evenementen, recreatiegebieden en het buitengebied vragen door drukte en veranderende gebruiksdruk om gerichte aandacht. Toezicht en handhaving zijn belangrijke instrumenten, maar een duurzame aanpak vraagt om gezamenlijke verantwoordelijkheid.



4.4.2 WAT WILLEN WE IN 2030 BEREIKT HEBBEN?

WAT WILLEN WE IN 2030 BEREIKT HEBBEN?

- Overlast in buurten, kernen en recreatiegebieden wordt vroeg aangepakt, voordat deze escaleert.
- Inwoners, ondernemers, gemeente en partners nemen ieder verantwoordelijkheid voor een veilige en leefbare omgeving.
- Evenementen en recreatiegebieden zijn veilig en beheersbaar, ook tijdens drukte.
- Toezicht en handhaving worden zichtbaar, gebiedsgericht en informatiegestuurd ingezet waar de problemen het grootst zijn.

4.4.3 WAT GAAN WE DOEN?

WAT GAAN WE DOEN?

- We pakken overlast in de woon- en leefomgeving integraal en preventief aan, samen met betrokken partners.
- We versterken de zichtbaarheid van handhavers in wijken, kernen, buitengebieden en recreatiegebieden.
- We benutten informatie en meldingen beter om onze inzet te richten op thema's, gebieden en momenten waar de problematiek het grootst is.
- We versterken preventieve voorlichting en meldingsbereidheid en stimuleren eigen verantwoordelijkheid.
- We betrekken handhaving vroegtijdig bij beleidsvorming en gebiedsgerichte aanpak.
- We zetten seizoensgebonden extra capaciteit in recreatiegebieden in waar de recreatiedruk daarom vraagt.

5 ONTWIKKELINGEN WAAROP WE VOORBEREID ZIJN

5.1 MAATSCHAPPELIJKE SPANNINGEN

5.1.1 WAT ZIEN WE?

Maatschappelijke spanningen kunnen snel ontstaan en zich snel verspreiden, mede door online communicatie. Ongenoegen kan zich uiten in vreedzame demonstraties en protesten, maar ook in intimidatie, radicalisering, extremisme of strafbare en grootschalige acties. Kritische geluiden en het recht op demonstratie zijn essentieel voor de democratische rechtsstaat. De grens ligt waar de wet niet wordt nageleefd en de openbare orde, veiligheid of rechten van anderen in het geding komen.

5.1.2 WAT WILLEN WE IN 2030 BEREIKT HEBBEN?

WAT WILLEN WE BEREIKT HEBBEN
- Er is ruimte voor debat, protest en demonstratie binnen de grenzen van de democratische rechtsstaat.
- Onrust, radicalisering en extremisme worden vroeg herkend en zo nodig met partners aangepakt.
- De gemeente is voorbereid op onrust en openbare-ordeverstoringen en kan snel en proportioneel reageren.

5.1.3 WAT GAAN WE DOEN?

WAT GAAN WE DOEN?
- Ontwikkelingen monitoren die kunnen leiden tot maatschappelijke onrust.
- Een actueel netwerk met zorg- en veiligheidspartners onderhouden.
- Demonstraties, protestacties en andere openbare-ordevraagstukken goed voorbereiden.
- Actief deelnemen aan regionale overleggen over radicalisering, extremisme en maatschappelijke onrust.
- Bestuurlijke maatregelen inzetten wanneer de openbare orde in het geding is.
- Investeren in crisiscommunicatie en informatievoorziening richting inwoners.

5.2 DIGITALE VEILIGHEID

5.2.1 WAT ZIEN WE?

Digitalisering vergroot de afhankelijkheid van digitale systemen en maakt inwoners, ondernemers en organisaties kwetsbaar voor digitale criminaliteit en cyberincidenten. Het gaat zowel om klassieke criminaliteit die zich digitaal manifesteert, zoals online fraude en cyberpesten, als om criminaliteit waarbij ICT het middel of doel is, zoals hacken, DDoS-aanvallen en gijzelsoftware. Digitale veiligheid raakt bovendien alle vier de prioriteiten.



5.2.2 WAT WILLEN WE IN 2030 BEREIKT HEBBEN?

WAT WILLEN WE BEREIKT HEBBEN
- Inwoners en ondernemers zijn bewuster en weerbaarder tegen digitale criminaliteit.
- De gemeentelijke organisatie is weerbaar en heeft de informatiebeveiliging op orde.
- Nieuwkoop is voorbereid op de maatschappelijke gevolgen van ernstige cyberincidenten.

5.2.3 WAT GAAN WE DOEN?

WAT GAAN WE DOEN?
- De interne informatiebeveiliging en privacy structureel op orde houden.
- Inwoners en ondernemers ondersteunen bij bewustwording en preventie van digitale criminaliteit.
- Voorbereid zijn op cyberincidenten en cybercrises, inclusief de maatschappelijke gevolgen en continuïteit van dienstverlening.
- Samenwerken met regionale en landelijke partners waar dit de digitale weerbaarheid versterkt.

De uitvoering vraagt om een duidelijke verbinding tussen bestuurlijke prioriteiten, ambtelijke regie en de praktijk buiten. Het IVB geeft de strategische richting; het jaarlijkse uitvoeringsplan bepaalt welke activiteiten in dat jaar voorrang krijgen. Monitoring is daarbij geen doel op zichzelf, maar een hulpmiddel om te beoordelen of de gekozen aanpak bijdraagt aan de beoogde maatschappelijke resultaten en of bijsturing nodig is.

Bij de jaarlijkse vertaling wordt rekening gehouden met het actuele veiligheidsbeeld, beschikbare capaciteit, ontwikkelingen bij samenwerkingspartners en signalen uit de samenleving. Waar nodig kunnen prioriteiten binnen de beleidsperiode tijdelijk meer of minder aandacht krijgen. De uitgangspunten van samenwerking, zichtbaarheid, informatiegestuurd werken en flexibiliteit blijven daarbij leidend.

6 UITVOERING EN STURING

6.1 BESTUURLIJKE EN AMBTELIJKE STURING

Een veilig(er) Nieuwkoop is een gezamenlijke bestuurlijke verantwoordelijkheid. Het college draagt vanuit verschillende portefeuilles bij aan veiligheid, met de burgemeester als portefeuillehouder Openbare Orde en Veiligheid. De ambtelijke regie ligt bij de afdeling Beheer Openbare Ruimte, team Toezicht en Handhaving. Het team verbindt de benodigde afdelingen en externe partners, bewaakt de uitvoering en agendeert knelpunten en nieuwe veiligheidsvraagstukken.

6.2 JAARPLAN EN UITVOERING

Het IVB wordt jaarlijks vertaald in een uitvoeringsplan. Daarin worden de prioriteiten vertaald naar concrete activiteiten, verantwoordelijkheden, planning en waar passend meetbare indicatoren. Zo blijft het onderscheid helder tussen de strategische beleidsdoelen uit het IVB en de concrete uitvoering.

6.3 MONITORING EN BIJSTURING

De uitvoering van het IVB wordt gemonitord via jaarlijkse uitvoeringsplannen, kwartaalrapportages en dashboards, met ruimte voor bijsturing op basis van resultaten en trends. De uitvoeringsplannen worden jaarlijks ter informatie aan de raad gestuurd. Kwartaalrapportages en dashboards worden in eerste instantie besproken met de burgemeester als bestuurlijk opdrachtgever. Indien daartoe aanleiding is, worden college en gemeenteraad geïnformeerd.

6.4 SAMENHANG EN SAMENWERKING

Het IVB staat niet op zichzelf. Het is verbonden met onder meer het sociaal domein, jeugd, vergunningverlening, evenementen, horeca, economie en fysieke veiligheid. Samenhang wordt geborgd door structurele afstemming, gezamenlijke uitvoeringsplannen en periodieke bestuurlijke en ambtelijke overleggen.

6.5 CAPACITEIT

Voor de uitvoering van het IVB is structureel voldoende kwalitatieve en kwantitatieve capaciteit noodzakelijk; hierover vindt besluitvorming plaats binnen de reguliere P&C-cyclus.